

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ว่าด้วย วินัยและการลงโทษนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙

เพื่อเป็นการส่งเสริมวินัยและธำรงไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และให้เกิดความเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของนักศึกษา

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๙ จึงเห็นสมควรให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีว่าด้วย วินัยและการลงโทษนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“ผู้ปกครอง” หมายถึง บิดามารดา หรือผู้แสดงตนเป็นผู้ปกครองนักศึกษา

ข้อ ๔ นักศึกษาต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด การกระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง เคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณที่ดีงาม ไม่ปฏิบัติตนในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติยศศักดิ์ศรีแห่งมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคีหรือทะเลาะวิวาท

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความเคารพ สุภาพ ไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่องลบหลู่ดูหมิ่น ทั้งนี้หมายรวมถึงการแสดงออกต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของมหาวิทยาลัยตามสมควรแก่สถานะ

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติยศแห่งตน มิให้ได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริตและประพฤติชั่วดังนี้

๙.๑ ทุจริตในการศึกษาหรือการสอบ

๙.๒ ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว

๙.๓ เล่นการพนัน หรือประพฤติตนเป็นคนเสเพล

๙.๔ เสพสุราเมรัย ของมึนเมาหรือสิ่งเสพติดร้ายแรง

๙.๕ กระทำผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ การลงโทษนักศึกษารฐานกระทำผิดวินัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายที่จะดำเนินการตามความเหมาะสม มี ๔ สถาน ดังนี้

๑๐.๑ ตักเตือน

๑๐.๒ ภาคทัณฑ์

๑๐.๓ พักการเรียน

๑๐.๔ ให้ออก

ข้อ ๑๑ การตักเตือน ใช้สำหรับกรณีนักศึกษาได้กระทำผิดไม่ร้ายแรงและเมื่ออธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเห็นเหมาะสม

ข้อ ๑๒ การภาคทัณฑ์ ใช้สำหรับกรณีนักศึกษาที่ได้กระทำผิดซ้ำ หรือเคยถูกลงโทษโดยการตักเตือนมาแล้ว และมหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นสำนึกในการกระทำผิด

การภาคทัณฑ์ใช้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อนักศึกษาผู้กระทำผิดและแจ้งผู้ปกครองให้รับทราบการภาคทัณฑ์
นั้น

ข้อ ๑๓ การพักการเรียน ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษภาคทัณฑ์มาแล้ว แต่มหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษานั้นอาจกลับตัวเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดี

การลงโทษพักการเรียนให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งผู้ปกครองรับทราบด้วย

ข้อ ๑๔ การให้ออก ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษให้พักการเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคเรียน

ข้อ ๑๕ การกระทำผิดที่ถือว่าร้ายแรง ได้แก่ การประพฤติตนผิดวินัย ซึ่งไม่ควรแก่สภาพการเป็นนักศึกษาอย่างยิ่ง ก่อให้เกิดความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และหลักศีลธรรมอันดีของสังคม

ข้อ ๑๖ การลงโทษตามข้อ ๑๐.๓ และ ๑๐.๔ มหาวิทยาลัยจะต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจนก่อนสั่งลงโทษ

การลงโทษตามข้อ ๑๐.๒ มหาวิทยาลัยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคแรกหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๗ ให้อธิการบดีมีอำนาจออกระเบียบปฏิบัติ หรือประกาศเกี่ยวกับวินัยและความประพฤติของนักศึกษาที่ไม่ขัดต่อข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

(นายผดุงชาติ สุวรรณวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี